

Radosław Paczocha

Radosław Paczocha

FaZZa

Premiera

6 grudnia 2012

Scena Mała

WYSTĘPUJA

Justyna Anna Smolowik

Mastodont Jacek Beler

Liszaj Piotr Ligienza

Misiek Sławomir Pacek

deliia

Reżyseria

opracowanie muzyczne Gabriel Gietzky

Scenografia, kostiumy Anna Lawrynowicz

Światło Michał Nowakowski

Inspicjent / suffer Julia Ossowska-Saar

Radosław Paczocha

(ur. 1977) jeden z najbardziej interesujących dramatopisarzy młodego pokolenia. Ukończył polonistykę na Uniwersytecie Warszawskim oraz Wiedzę o Teatrze w Akademii Teatralnej w Warszawie, przez sześć lat pracował w Teatrze Powszechnym, jako sekretarz literacki. Autor dramatów: *Zapach czekolady* (laureat V Ogólnopolskiego Konkursu na Dramat Windowisko 2008), *Bar Babylon* (druk: „Dialog” 2009 nr 12), *Przyjaciel* (główna nagroda w konkursie „Metafory Rzeczywistości” 2009), *Benjamin* (wyróżnienie na III Komedioписaniu w Łodzi, 2011) oraz dramatu i scenariusza filmowego *Być jak Kazimierz Deyna*. Dwukrotnie został stypendystą Ministra Kultury, jest również stypendystą programu „Młoda Polska” ufundowanego przez Narodowe Centrum Kultury. Obecnie doktorant w Instytucie Sztuki PAN.

Twórcy przedstawienia serdecznie dziękują Aleksandrowi Janickiemu za zgodę na wykorzystanie elementów scenografii ze spektaklu *Czynny do odwołania*.

Boimy się zła, ale fascynuje nas. Tworzymy mity spisku zła i zaczynamy w nie wierzyć wystarczająco mocno, aby zmobilizować siły przeciwko nim. Odrzucamy „Inność”, jako odmienną i niebezpieczną, ponieważ jest nam nieznana. Jednocześnie ekscytujemy się kontemplowaniem ekscesów seksualnych i gwałceniem kodów moralnych przez tych, którzy nie należą do naszego rodzaju.

Philip Zimbardo *Efekt Lucyfera*; s 27*

Mechanizm wyparcia

W psychologii głębi, poczynając od klasycznego modelu Freuda: hipotetyczne procesy lub czynności psychiczne funkcjonujące w celu ochrony jednostki przed myślami, impulsami i wspomnieniami, które mogłyby wywołać lęk, obawę lub poczucie winy, gdyby stały się świadome. Uważa się, że wyparcie działa na poziomie nieświadomości; tzn. mechanizm ten nie tylko utrzymuje daną treść umysłową przed dotarciem do świadomości, ale samo jego funkcjonowanie leży poza zasięgiem świadomości. W klasycznej teorii psychoanalitycznej uważa się, że jest ono funkcją Ego i obejmuje kilka procesów: a) wyparcie podstawowe, w którym prymitywne, zakazane impulsy Id są zablokowane i niedopuszczane do świadomości; b) wyparcie pierwotne, w którym treść umysłowa wywołująca lęk jest siłą usuwana ze świadomości i niedopuszczana do ponownego ujawnienia się; c) wyparcie wtórne, w którym elementy poprzednio wyparte, same zostają wyparte. Ważny wniosek płynący z tej analizy jest taki, że to, co jest wypierane, nie przestaje być aktywne, lecz egzystuje nadal na nieświadomym poziomie, dając znać o sobie przez różne projekcje w zamaskowanej, symbolicznej formie w snach, czynnościach pomyłkowych i psychonerwicach.

Słownik psychologii (s. 847). Warszawa:
Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.

Wizja, zgodnie z którą dobrych i złych ludzi oddziela od siebie nieprzekraczalna przepaść, jest krępująca przynajmniej z dwóch powodów. Po pierwsze, stwarza binarną logikę, w myśl której zło postrzegane jest jako *cecha niezbędna*. Większość z nas postrzega zło jako realnie istniejącą właściwość, która występuje u niektórych ludzi, a u innych nie. Złe nasiona rodzą złe owoce, wypełniając w ten sposób swoje przeznaczenie. Definiujemy zło wskazując prawdziwie niegodziwych tyranów naszej ery, takich jak Hitler, Stalin, Pol Pot, Idi Amin, Saddam Husajn i inni przywódcy polityczni, którzy kierowali masowymi mordami. Nie możemy również nie dostrzec bardziej zwyczajnego, mniejszego zła, czynionego przez dilerów narkotyków, gwałcicieli, handlarzy żywym towarem, osoby naciągające starszych ludzi oraz tych, których przemoc niszczy radość naszych dzieci. Utrzymywanie dychotomii Dobro-Zło pozwala również zdjąć z „dobrych ludzi” brzemień odpowiedzialności. Zostają oni uwolnieni od obowiązku, by choćby przemyśleć, jaki może być ich udział w tworzeniu, podtrzymywaniu, utrwalaniu lub godzeniu się na warunki przyczyniające się do popełniania wykroczeń i przestępstw, chuligaństwa, dokuczania, prześladowania, gwałtów, tortur i przemocy. „Tak funkcjonuje świat i nikt nic na to nie poradzi, a w szczególności nie ja”.

Phillip Zimbardo *Efekt Lucyfera*; s 29*

A stylized illustration of a hand with a glowing yellow and orange bandage on the palm. The hand is rendered in shades of blue and green. The background is a fiery orange and yellow with swirling, ribbon-like patterns in shades of blue and green that resemble smoke or ethereal energy.

Fatum – łac., „to, co powiedziane; to, co przepowiedziane, zrządzone przez bogów; przeznaczenie; zły los; nieszczęście”. W mitologii rzymskiej, bóstwo przeznaczenia, nieodwołalnej konieczności, z czasem upodobnione do innych bóstw przeznaczenia, jak Parki, jak gr. Sybille i Mojry. W tragedii greckiej fatum określa nieunikniony los bohaterów.

Na podstawie: Władysław Kopaliński, Słownik mitów i tradycji kultury, Lublin 1997.

*Przytoczone fragmenty pochodzą z: Philip Zimbardo *Efekt Lucyfera. Dlaczego dobrzy ludzie czynią zło?*, redakcja naukowa: Maria Materska, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008;

Dyrektor Teatru

Robert Gliński

Zastępca Dyrektora

Krzysztof Rudziński

Zastępca Dyrektora

Maria Juszczyk

Projekt plakatu oraz projekt graficzny programu

Marek Oleksicki

Paweł Osiał

Redakcja programu

Karolina Kaprańska

Licencję wystawiło

Stowarzyszenie Autorów ZAIKS

Druk

www.foldruk.pl

Wydawca

Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera,

03-801 Warszawa, ul. Zamoyckiego 20

Tel.: 22-818-00-01

Biuro Obsługi Widzów

Tel.: 22-818-48-19

bow@powszechny.art.pl

Bilety:

Kasa

Tel.: 22-818-25-16

czynna od 12.00 do rozpoczęcia przedstawienia

(pon. do 18.00, w nd. od 14.00)

kasa@powszechny.art.pl

Internetowa sprzedaż biletów

www.eBilet.pl

Teatr Powszechny
im. Zygmunta Hübnera

PATRONI MEDIALNI

PARTNER

